Tento dokument slúži čisto na potrebu dokumentácie a inštitúcie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah

►**B**

VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 29/2012

z 13. januára 2012

o obchodných normách na olivový olej

(kodifikované znenie)

(Ú. v. EÚ L 12, 14.1.2012, s. 14)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
►**M1**	Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 357/2012 z 24. apríla 2012	L 113	5	25.4.2012

Opravené a doplnené:

►**C1** Korigendum, Ú. v. EÚ L 80, 20.3.2012, s. 39 (29/2012)

▼B

VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 29/2012

z 13. januára 2012

o obchodných normách na olivový olej

(kodifikované znenie)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov) ([1]), a najmä na jeho článok 113 ods. 1 písm. a) a jeho článok 121 prvý odsek písm. a) v nadväznosti na jeho článok 4,

keďže:

(1) Nariadenie Komisie (ES) č. 1019/2002 z 13. júna 2002 o obchodných normách na olivový olej ([2]) bolo opakovane podstatným spôsobom zmenené a doplnené ([3]). V záujme jasnosti a prehľadnosti by sa malo toto nariadenie kodifikovať.

(2) Olivový olej sa vyznačuje určitými vlastnosťami, najmä organoleptickými a nutričnými, ktoré mu vzhľadom na jeho výrobné náklady umožňujú prístup na trh s relatívne vysokými cenami v porovnaní s väčšinou ostatných rastlinných tukov. Vzhľadom na situáciu na tomto trhu sa musia stanoviť na olivový olej obchodné normy obsahujúce hlavne osobitné pravidlá označovania, ktorými sa nahradia pravidlá uvedené v smernici 2000/13/ES Európskeho parlamentu a Rady z 20. marca 2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov, týkajúcich sa označovania, prezentácie a reklamy potravín ([4]), a najmä pravidlá uvedené v jej článku 2.

(3) S cieľom garantovať pravosť predávaných olivových olejov obaly určené pre maloobchod by mali mať malý objem a mali by byť opatrené vhodným uzáverom. Členským štátom by sa však malo umožniť povoliť väčšie obaly pre podniky spoločného stravovania.

(4) Okrem povinných označení rôznych kategórií olivového oleja uvedených v článku 118 nariadenia (ES) č. 1234/2007 spotrebitelia musia byť informovaní aj o typoch ponúkaného olivového oleja.

([1]) Ú. v. EÚ L 299, 16.11.2007, s. 1.
([2]) Ú. v. ES L 155, 14.6.2002, s. 27.
([3]) Pozri prílohu I.
([4]) Ú. v. ES L 109, 6.5.2000, s. 29.

▼B

(5) V dôsledku poľnohospodárskych tradícií a miestnych spôsobov extrakcie a namiešavania zmesí môžu mať panenské olivové oleje určené na priamy trh úplne odlišnú chuť a kvalitu v závislosti od ich geografického pôvodu. Toto môže mať za následok cenové rozdiely v rámci tejto istej kategórie, ktoré spôsobujú narúšanie trhu. Neexistujú žiadne podstatné rozdiely spojené s pôvodom v iných kategóriách jedlého olivového oleja, a tým uvedenie označenia pôvodu na priamom obale takéhoto oleja môže viesť spotrebiteľov k domnienke, že rozdiely v kvalite skutočne existujú. S cieľom nedeformovať trh s jedlými olivovými olejmi sa musí vytvoriť na úrovni Európskej únie povinný systém označovania pôvodu, ktorý bude obmedzený na extrapanenské a panenské olivové oleje a ktorý spĺňa určité presne definované podmienky. Táto dobrovoľná úprava, implementovaná do roku 2009, sa ukázala ako nedostatočná na zamedzenie zavádzania spotrebiteľa, pokiaľ ide o skutočné vlastnosti panenských olejov. Okrem toho sa nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín ([1]), zaviedli pravidlá vysledovateľnosti, ktoré sa uplatňujú od 1. januára 2005. Zo skúseností hospodárskych subjektov a správnych orgánov získaných v tejto záležitosti vyplývalo, že označovanie pôvodu extrapanenského a panenského olivového oleja etiketami by malo byť povinné.

(6) Existujúce ochranné známky s geografickými odkazmi sa môžu naďalej používať za predpokladu, že boli úradne zaregistrované v minulosti v súlade s prvou smernicou Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988, zameranou na aproximáciu právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa ochranných známok ([2]), alebo s nariadením Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva ([3]).

(7) Regionálne označovanie pôvodu môže byť pokryté chráneným označením pôvodu (CHOP) alebo chráneným zemepisným označením (CHZO) podľa nariadenia Rady (ES) č. 510/2006 z 20. marca 2006 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín ([4]). Označenia uvádzajúce regionálny pôvod musia byť vyhradené pre CHOP alebo CHOZ tak, aby sa zabránilo uvádzaniu spotrebiteľov do omylu, čo by postupne mohlo viesť k poruchám na trhu. V prípade dovážaných olivových olejov sa musia dodržiavať pravidlá o nepreferenčnom pôvode, uvedené v nariadení Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa zavádza Colný sadzobník spoločenstva ([5]).

([1]) Ú. v. ES L 31, 1.2.2002, s. 1.
([2]) Ú. v. ES L 40, 11.2.1989, s. 1.
([3]) Ú. v. EÚ L 78, 24.3.2009, s. 1.
([4]) Ú. v. EÚ L 93, 31.3.2006, s. 12.
([5]) Ú. v. ES. L 302, 19.10.1992, s. 1.

▼B

(8) Ak sa označenie pôvodu panenského olivového oleja týka Únie alebo členského štátu, tak treba mať na pamäti, že nielen použité olivy, ale aj extrakčné techniky a postupy ovplyvňujú kvalitu a chuť oleja. Označenie pôvodu sa preto musí vzťahovať na zemepisnú oblasť, v ktorej bol olivový olej získaný, čo je spravidla oblasť, v ktorej bol olej z olív vyextrahovaný. V určitých prípadoch sa však olej extrahuje na mieste, ktoré nie je identické s miestom zberu olív, a táto informácia musí byť uvedená na obaloch alebo etiketách nachádzajúcich sa na obaloch tak, aby sa zabezpečilo, že spotrebitelia nebudú uvádzaní do omylu a trh s olivovým olejom nebude narušený.

(9) Významný podiel extrapanenského a panenského olivového oleja v Únii pozostáva zo zmesí olejov pochádzajúcich z rôznych členských štátov a tretích krajín. Na označovanie pôvodu takýchto zmesí etiketami by sa mali prijať jednoduché ustanovenia.

(10) Podľa smernice 2000/13/ES informácie uvedené v označení nesmú kupujúceho zavádzať, najmä pokiaľ ide o vlastnosti dotknutého olivového oleja, ani tým, že sa mu budú pripisovať vlastnosti, ktoré nemá, alebo tým, že sa bude naznačovať, že sa vyznačuje osobitnými vlastnosťami, ktorými sa v skutočnosti väčšina olejov vyznačuje. Určité bežne používané alternatívne označenia, špecifické pre olivový olej, si taktiež vyžadujú harmonizované pravidlá s cieľom takéto tvrdenia presne definovať a zabezpečiť možnosť overenia ich správnosti. Príslušne aj pojmy „lisovanie za studena“ a „extrakcia za studena“ musia zodpovedať technicky definovanej tradičnej výrobnej metóde. Určité pojmy, ktorými sa opisujú organoleptické vlastnosti vyjadrujúce chuť a/alebo vôňu extrapanenských a panenských olivových olejov, vymedzila Medzinárodná rada pre olivy (International Olive Council, ďalej len „IOC“) vo svojej revidovanej metóde organoleptického hodnotenia panenských olivových olejov. Používanie takýchto pojmov na etiketách extrapanenských a panenských olivových olejov by sa malo vyhradiť pre oleje, ktoré prešli posudzovaním podľa zodpovedajúcej metódy analýzy. Pre určité hospodárske subjekty, ktoré v súčasnosti používajú vyhradené pojmy, sú potrebné prechodné opatrenia. Odkaz na kyslosť izolovane nesprávne naznačuje meradlo absolútnej kvality, zavádzajúce spotrebiteľov, pretože tento faktor predstavuje kvalitatívnu hodnotu iba v spojení s ostatnými charakteristickými vlastnosťami dotknutého olivového oleja. Následne, vzhľadom na šírenie určitých označení a ich ekonomický význam, sa musia stanoviť objektívne kritériá ich používania s cieľom zaviesť jasnosť na trh s olivovým olejom.

(11) Musia sa podniknúť kroky na zabezpečenie toho, aby potraviny obsahujúce olivový olej nevyužívali vyzdvihovanie kvality oleja pred spotrebiteľmi bez jasného špecifikovania skutočného zloženia výrobku. Percento olivového oleja a určité údaje špecifické pre výrobky pozostávajúce výlučne zo zmesi rastlinných olejov sa z tohto dôvodu musia jasne uviesť v označení výrobku. Navyše sa musí brať ohľad na osobitné ustanovenia uvedené v určitých nariadeniach špecifických pre výrobky na báze olivového oleja.

▼B

(12) Názvy kategórií olivového oleja zodpovedajú fyzikálno-chemickým a organoleptickým vlastnostiam, ktoré sú stanovené v prílohe XVI k nariadeniu (ES) č. 1234/2007 a v nariadení Komisie (EHS) č. 2568/91 z 11. júla 1991 o vlastnostiach olivového oleja a oleja z olivových zvyškov a o príslušných analytických metódach ([1]). Všetky ostatné údaje, ktoré sú v označení výrobkov, by mali byť potvrdené objektívnymi prvkami s cieľom zabezpečiť, aby spotrebitelia neboli uvádzaní do omylu a aby súťaž na trhu s dotknutými olejmi nebola narušená.

(13) V rámci systému kontrol uvedeného článku 113 ods. 3 druhého pododseku nariadenia (ES) č. 1234/2007 členské štáty musia špecifikovať dôkazy, ktoré sa musia predložiť, a finančné pokuty vyrubené v prípade rozdielnych výrazov, ktoré sa môžu používať v označení výrobkov. Bez toho, aby sa vopred vylúčili všetky možnosti, súčasťou takéhoto dôkazu môžu byť overené fakty, výsledky analýz alebo spoľahlivé záznamy spolu s administratívnymi a účtovanými záznamami.

(14) Keďže kontroly v podnikoch zodpovedných za označovanie sa musia vykonávať v tom členskom štáte, v ktorom sú založené, mal by existovať postup administratívnej spolupráce medzi Komisiou a tými členskými štátmi, v ktorých sa s olejom obchoduje.

(15) S cieľom vyhodnotiť mechanizmy uvedené v tomto nariadení dotknuté členské štáty by mali podať hlásenie o skutočnostiach a ťažkostiach, na ktoré narazili.

(16) Opatrenia stanovené v tomto nariadení sú v súlade so stanoviskom Riadiaceho výboru pre spoločnú organizáciu poľnohospodárskych trhov,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

1. Bez toho, aby bola dotknutá smernica 2000/13/ES a nariadenie (ES) č. 510/2006, týmto nariadením sa ustanovujú špecifické normy na obchodovanie s olivovými olejmi a s olejmi z olivových výliskov uvedenými v bode 1 písm. a) a b), v bodoch 3 a 6 prílohy XVI k nariadeniu (ES) č. 1234/2007 na maloobchodnej úrovni.

2. Na účely tohto nariadenia „maloobchodná úroveň“ znamená predaj konečnému spotrebiteľovi oleja, tak ako je uvedené v odseku 1, ponúkaného v prirodzenom stave alebo nachádzajúceho sa v potravinách.

Článok 2

Oleje uvedené v článku 1 ods. 1 sa budú konečnému spotrebiteľovi ponúkať v obaloch s objemom maximálne päť litrov. Takéto obaly musia byť opatrené otváracím systémom, ktorý sa po prvom otvorení už nedá uzatvoriť, a musia byť označené v súlade s článkami 3 až 6.

([1]) Ú. v. ES L 248, 5.9.1991, s. 1.

▼B

V prípade olejov určených na spotrebu v reštauráciách, nemocniciach, závodných jedálňach a ostatných podobných zariadeniach spoločného stravovania môžu však členské štáty stanoviť pre obaly aj maximálny objem, ktorý bude vyšší ako päť litrov, a to v závislosti od typu zariadenia.

Článok 3

Označenie v súlade s článkom 118 nariadenia (ES) č. 1234/2007 sa považuje za názov, pod ktorým sa daný výrobok predáva, ako sa uvádza v článku 3 ods. 1 bode 1 smernice 2000/13/ES.

Na etiketách olejov uvedených v článku 1 ods. 1 sú jasným a nezmazateľným písmom, okrem označenia uvedeného v prvom odseku, tohto článku ale nie nevyhnutne v jeho blízkosti, uvedené tieto informácie o kategórii oleja:

a) extrapanenský olivový olej:

„olivový olej výberovej kategórie, získaný priamo z olív a výlučne mechanickými spôsobmi“;

b) panenský olivový olej:

„olivový olej získaný priamo z olív a výlučne mechanickými spôsobmi“;

c) olivový olej pozostávajúci z rafinovaných olivových olejov a panenských olivových olejov:

„olej obsahujúci výlučne olivové oleje, ktoré prešli rafináciou, a oleje získané priamo z olív“;

d) olej z olivových výliskov:

„olej obsahujúci výlučne oleje získané opracovaním produktu získaného po extrakcii olivového oleja a oleje získané priamo z olív“

alebo

„olej obsahujúci výlučne oleje získané spracovaním olivových výliskov a oleje získané priamo z olív“.

Článok 4

1. Na etikete extrapanenského a panenského olivového oleja vymedzených v bode 1 písm. a) a b) prílohy XVI k nariadeniu (ES) č. 1234/2007 sa uvádza označenie pôvodu.

Na etikete výrobkov vymedzených v bodoch 3 a 6 prílohy XVI k nariadeniu (ES) č. 1234/2007 sa označenie pôvodu neuvádza.

Na účely tohto nariadenia sa pod pojmom „označenie pôvodu“ rozumie odkaz na zemepisnú oblasť na obale alebo na etikete nachádzajúcej sa na obale.

▼B

2. Označenia pôvodu uvedené v odseku 1 pozostávajú:

a) v súlade s ustanoveniami v odsekoch 4 a 5 v prípade olivových olejov pochádzajúcich z jedného členského štátu alebo tretej krajiny len z odkazu na členský štát, Úniu alebo tretiu krajinu, podľa potreby, alebo

b) v súlade s ustanoveniami v odsekoch 4 a 5 v prípade zmesí olivových olejov pochádzajúcich z viacerých členských štátov alebo tretích krajín len z jedného z týchto označení, podľa potreby:

i) „zmes olivových olejov s pôvodom v Európskej únii“ alebo z odkazu na Úniu;

ii) „zmes olivových olejov nepochádzajúcich z Európskej únie“ alebo z odkazu na iný pôvod ako pôvod z Únie;

iii) „zmes olivových olejov z Únie a olivových olejov nepochádzajúcich z Únie“ alebo z odkazu na pôvod z Únie a iný pôvod ako pôvod z Únie, alebo

c) len z chráneného označenia pôvodu alebo chráneného zemepisného označenia uvedených v nariadení (ES) č. 510/2006 v súlade s ustanoveniami príslušnej špecifikácie výrobku.

3. Názvy značiek alebo firiem, o ktorých zápis sa požiadalo najneskôr do 31. decembra 1998 na základe smernice 89/104/EHS alebo najneskôr do 31. mája 2002 podľa nariadenia Rady (ES) č. 40/94 ([1]), sa nebudú považovať za označenia pôvodu, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie.

4. V prípade dovozu z tretích krajín bude označenie pôvodu určené v súlade s článkami 22 až 26 nariadenia (EHS) č. 2913/92.

5. Označenie pôvodu uvádzajúce členský štát alebo Úniu musí zodpovedať zemepisnej oblasti, v ktorej boli dotknuté olivy zozbierané alebo v ktorej sa nachádza lisovňa, v ktorej bol olej z olív vyextrahovaný.

Ak boli olivy zozbierané v členskom štáte alebo v tretej krajine okrem krajiny, v ktorej sa nachádza lisovňa, v ktorej bol olej z olív vyextrahovaný, označenie pôvodu musí obsahovať nasledujúci text: „(extra)panenský olivový olej vyrobený v (Únii alebo názov dotknutého členského štátu) z olív zozbieraných v (Únii alebo názov dotknutého členského štátu alebo tretej krajiny)“.

Článok 5

Spomedzi alternatívnych označení, ktoré sa môžu uvádzať na etiketách oleja uvedených v článku 1 ods. 1, označenia uvedené v tomto článku musia spĺňať nasledujúce požiadavky:

a) označenie „prvé lisovanie za studena“ sa môže uvádzať iba v prípade extrapanenských alebo panenských olivových olejov získaných pri teplote nižšej ako 27 °C z prvého mechanického lisovania olivovej pasty metódou tradičnej extrakcie s použitím hydraulických lisov;

([1]) Ú. v. ES L 11, 14.1.1994, s. 1.

▼B

b) označenie „extrakcia za studena“ sa môže uvádzať pri extrapanenských alebo panenských olivových olejov získaných pri teplote nižšej ako 27 °C perkoláciou alebo odstredením olivovej pasty;

c) označenie organoleptických vlastností vyjadrujúcich chuť a/alebo vôňu sa môže uvádzať len na extrapanenských alebo panenských olivových olejoch; pojmy uvedené v bode 3.3 prílohy XII k nariadeniu (EHS) č. 2568/91 sa môžu uvádzať na etikete len v prípade, ak sa zakladajú na výsledkoch posudzovania vykonaného podľa zodpovedajúcej metódy ustanovenej v uvedenej prílohe;

d) označenie kyslosti alebo maximálnej kyslosti sa môže uvádzať iba vtedy, ak je písmenami rovnakej veľkosti a v tom istom zornom poli doplnené o údaje o peroxidovom čísle, o obsahu vosku a o ultrafialovej absorpcii, určenými v súlade s nariadením (EHS) č. 2568/91.

Výrobky predávané pod ochrannými známkami, o ktorých zápis sa požiadalo najneskôr 1. marca 2008 a ktoré obsahujú aspoň jeden z pojmov uvedených v bode 3.3 prílohy XII k nariadeniu (EHS) č. 2568/91, nemusia byť v súlade s požiadavkami článku 5 prvý odsek písm. c) tohto nariadenia do ►C1 1. novembra 2011 ◄.

Článok 6

1. Ak je prítomnosť olejov, ako je uvedené v článku 1 ods. 1, v zmesi olivového oleja a iných rastlinných olejov v označení zvýraznená na inom mieste ako v zozname prísad, s použitím výrazov, obrázkov alebo grafiky, tak uvedená zmes musí byť opatrená nasledujúcim obchodným označením: „Zmes rastlinných olejov (alebo špecifické názvy použitých rastlinných olejov) a olivového oleja“, za ktorým bude priamo nasledovať údaj o percente olivového oleja v zmesi.

Ako je uvedené v prvom pododseku, prítomnosť olivového oleja môže byť zvýraznená obrázkami alebo grafikou v označení zmesi iba v prípade, že predstavuje viac ako 50 % predmetnej zmesi.

Členské štáty môžu na svojom území zakázať výrobu zmesí olivového oleja a iných rastlinných olejov uvedených v prvom pododseku na účely vlastnej spotreby. Nemôžu však na svojom území zakázať obchodovanie s takýmito zmesami pochádzajúcimi z iných krajín a nemôžu na svojom území zakázať výrobu takýchto zmesí na účely obchodovania v inom členskom štáte alebo na účely exportu.

2. Ak sa prítomnosť oleja podľa článku 1 ods. 1 tohto nariadenia v potravinách iných ako potraviny uvedené v odseku 1 tohto článku uvádza pomocou slov, obrázkov alebo grafiky na etikete inde ako v zozname zložiek, priamo za obchodným označením potraviny nasleduje obsah oleja v percentách celkovej čistej hmotnosti potraviny podľa článku 1 ods. 1 tohto nariadenia, s výnimkou tuniaka v olivovom oleji uvedeného v nariadení Rady (EHS) č. 1536/92 ([1]) a sardiniek v olivovom oleji uvedených v nariadení Rady (EHS) č. 2136/89 ([2]).

([1]) Ú. v. ES L 163, 17.6.1992, s. 1.
([2]) Ú. v. ES L 212, 22.7.1989, s. 79.

▼B

Percento pridaného olivového oleja vzhľadom na celkovú netto hmotnosť potraviny môže byť nahradené percentom pridaného olivového oleja vzhľadom na celkovú hmotnosť tukov, s pridaním slov percento tukov.

3. Na etiketách výrobkov uvedených v odsekoch 1 a 2 tohto článku sa označenie uvedené v článku 3 prvom odseku môže nahradiť slovami „olivový olej“.

Ak je vo výrobku prítomný olej z olivových výliskov, slová „olivový olej“ sa nahrádzajú slovami „olej z olivových výliskov“.

4. Na etiketách výrobkov uvedených v odsekoch 1 a 2 tohto článku sa informácie uvedené v článku 3 druhom odseku nevyžadujú.

Článok 7

Na žiadosť členského štátu, v ktorom sa nachádza adresa výrobcu, baliarne alebo predávajúceho, uvedená v označení na obale, dotknutá strana dodá dokumentáciu ako podklady na označenia uvedené v článkoch 4, 5 a 6, zloženú z jednej alebo viacerých nasledujúcich častí:

a) skutočné údaje alebo vedecky podložené skutočnosti;

b) výsledky analýz alebo automatických záznamov vykonaných na reprezentatívnych vzorkách;

c) administratívne alebo účtovné informácie vedené v súlade s predpismi Únie a/alebo národnými predpismi.

Dotknutý členský štát povolí toleranciu medzi označeniami uvedenými v článkoch 4, 5 a 6 a tými, ktoré sú uvedené v celkovom označení výrobku, a závermi, ku ktorým sa dospelo na základe predloženej podpornej dokumentácie a/alebo porovnateľných znaleckých posudkov, berúc pritom do úvahy správnosť a opakovateľnosť dotknutých metód a dokumentácie a tam, kde to pripadá do úvahy, správnosť a opakovateľnosť porovnateľných znaleckých posudkov.

Článok 8

1. Každý členský štát doručí názov a adresu orgánu alebo orgánov zodpovedných za monitorovanie uplatňovania tohto nariadenia Komisii, ktorá bude o tom informovať ostatné členské štáty a všetky zainteresované strany, ktoré o to požiadajú.

2. Členský štát, v ktorom sa nachádza adresa výrobcu, baliarne alebo predávajúceho uvedeného v označení výrobku, odoberie na základe žiadosti o overenie vzorky vzorku výrobku pred koncom mesiaca nasledujúceho po mesiaci podania žiadosti a preverí pravdivosť označení uvedených v predmetnom označení. Takúto žiadosť môžu zaslať:

a) príslušné oddelenia Komisie;

b) organizácia prevádzkovateľov príslušného členského štátu uvedená v článku 125 nariadenia (ES) č. 1234/2007;

c) kontrolný orgán iného členského štátu.

▼B

3. Žiadosti uvedené v odseku 2 musia byť doplnené o všetky informácie nevyhnutné z hľadiska požadovaného preverenia, a to najmä:

a) dátum odberu vzorky alebo kúpy daného oleja;

b) názov alebo obchodné meno a sídlo subjektu, v ktorom bola vzorka odobratá alebo kde bol dotknutý olej kúpený;

c) počet dotknutých výrobných dávok;

d) kópiu všetkých označení nachádzajúcich sa na obale dotknutého oleja;

e) výsledky analýz alebo iných porovnateľných znaleckých posudkov s uvedením použitých metód a meno a adresu dotknutého laboratória alebo znalca;

f) tam, kde to prichádza do úvahy, názov dodávateľa daného oleja deklarovaný odbytovou predajňou.

4. Do konca tretieho mesiaca nasledujúceho po mesiaci podania žiadosti uvedenej v odseku 2 dotknutý členský štát musí informovať žiadateľa o jemu pridelenom referenčnom čísle a o vykonaných opatreniach.

Článok 9

1. Členské štáty vykonajú nevyhnutné opatrenia vrátane tých, ktoré sa týkajú systému pokút, na zabezpečenie dosiahnutia súladu s týmto nariadením.

Členské štáty oznámia Komisii opatrenia vykonané na tento účel najneskôr do 31. decembra 2002 a zmeny a doplnky k týmto opatreniam do konca mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom boli schválené.

Česká republika, Estónsko, Cyprus, Lotyšsko, Litva, Maďarsko, Poľsko, Slovinsko a Slovensko oznámia Komisii opatrenia uvedené v prvom pododseku najneskôr 31. decembra 2004 a znenia týchto opatrení pred koncom mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom ich prijali.

Bulharsko a Rumunsko oznámia Komisii opatrenia uvedené v prvom pododseku najneskôr do 31. decembra 2010 a zmeny a doplnky k uvedeným opatreniam do konca mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom boli prijaté.

2. Na účely preverovania označení uvedených v článkoch 4, 5 a 6 môžu dotknuté členské štáty zaviesť mechanizmy schvaľovania podnikov, ktorých baliarne sa nachádzajú na ich území.

Súhlas sa udelí a písmenovo-číslicové označenie sa pridelí každému podniku, ktorý o to požiada, za predpokladu, že spĺňa nasledujúce podmienky:

a) vlastní baliace zariadenia;

b) zaviaže sa zhromažďovať a uchovávať podpornú dokumentáciu požadovanú členským štátom podľa článku 7;

▼B

c) má skladovací systém, ktorý umožňuje skontrolovať pôvod olejov opatrených označením pôvodu k spokojnosti dotknutého členského štátu, a pridelí písmenovo-číslicové identifikačné označenie.

V označení výrobku, tam, kde to prichádza do úvahy, bude uvedené písmenovo-číslicové identifikačné označenie schválenej baliarne.

Článok 10

Dotknuté členské štáty doručia Komisii každoročne najneskôr do 31. marca správu obsahujúcu nasledujúce informácie za predchádzajúci rok:

a) žiadosti o preverenia obdržané v súlade s článkom 8 ods. 2;

b) vykonané preverenia a preverenia, s ktorými sa začalo v predchádzajúcich hospodárskych rokoch a v ktorých sa ešte stále pokračuje;

c) dôsledky vykonaných preverení a uložených pokút.

V danej správe budú tieto informácie uvedené podľa rokov uskutočnenia preverení a podľa kategórií porušení. Tam, kde to prichádza do úvahy, budú v nej uverejnené všetky špecifické problémy, na ktoré sa narazilo, a navrhnuté zlepšenia kontrolných mechanizmov.

Článok 11

Nariadenie (ES) č. 1019/2002 sa zrušuje.

Odkazy na zrušené nariadenie sa považujú za odkazy na toto nariadenie a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe II.

Článok 12

1. Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

▼M1

2. Produkty, ktoré boli vyrobené a označené v Únii alebo dovezené do Únie a dané do voľného obehu v súlade s nariadením (ES) č. 1019/2002 pred 1. januárom 2013, sa smú umiestňovať na trh až do vyčerpania zásob.

▼B

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

▼B

PRÍLOHA I

Zrušené nariadenie so zoznamom neskorších zmien a doplnení

Nariadenie Komisie (ES) č. 1019/2002 (Ú. v. ES L 155, 14.6.2002, s. 27).	
Nariadenie Komisie (ES) č. 1964/2002 (Ú. v. ES L 300, 5.11.2002, s. 3).	
Nariadenie Komisie (ES) č. 1176/2003 (Ú. v. EÚ L 164, 2.7.2003, s. 12).	
Nariadenie Komisie (ES) č. 406/2004 (Ú. v. EÚ L 67, 5.3.2004, s. 10).	Len článok 3.
Nariadenie Komisie (ES) č. 1750/2004 (Ú. v. EÚ L 312, 9.10.2004, s. 7).	
Nariadenie Komisie (ES) č. 1044/2006 (Ú. v. EÚ L 187, 8.7.2006, s. 20).	
Nariadenie Komisie (ES) č. 632/2008 (Ú. v. EÚ L 173, 3.7.2008, s. 16).	
Nariadenie Komisie (ES) č. 1183/2008 (Ú. v. EÚ L 319, 29.11.2008, s. 51).	
Nariadenie Komisie (ES) č. 182/2009 (Ú. v. EÚ L 63, 7.3.2009, s. 6).	
Nariadenie Komisie (EÚ) č. 596/2010 (Ú. v. EÚ L 173, 8.7.2010, s. 27).	

▼B

PRÍLOHA II

Tabuľka zhody

Nariadenie (ES) č. 1019/2002	Toto nariadenie
články 1 až 8	články 1 až 8
článok 9 odsek 1	článok 9 odsek 1
článok 9 odsek 2	článok 9 odsek 2
článok 9 odsek 3	—
článok 10	článok 10
článok 11	—
—	článok 11
článok 12 odsek 1	článok 12 odsek 1
článok 12 odsek 2 prvý pododsek	—
článok 12 odsek 2 druhý pododsek	—
článok 12 odsek 2 tretí pododsek	—
článok 12 odsek 2 štvrtý pododsek	—
článok 12 odsek 2 piaty pododsek	článok 12 odsek 2
—	príloha I
—	príloha II